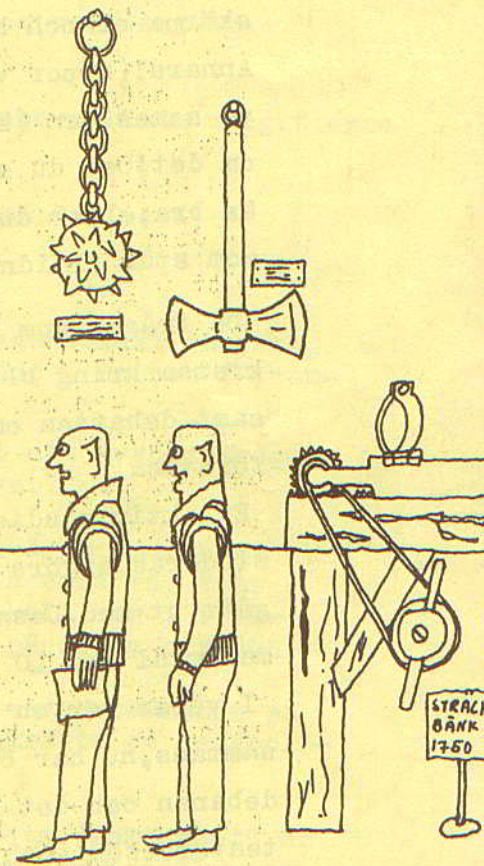
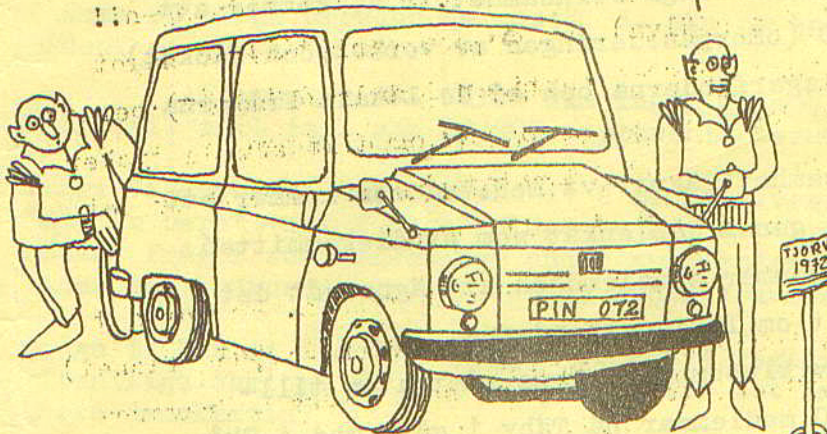

1900-TAL

MEDELTID

2000-TAL

DETTA ÄR ETT OHYGGLIGT TORTYR-
REDSKAP SOM ANVÄNDES I VÅRT
LAND UNDER 1900-TALET SENA
RE HÄLFT. OFFREN VAR SPECIELLA
ARBETARE SOM TVINGADES SITTA I
MASKINEN 3-6 TIMMAR OM DAN.
LÄNGRE ORKADE INGEN.

Välkommen på **KLUBBMÖTET !**

Plats: kassan, TÄBY I

Tid: 30/9, kl. 19.30

Nya friska tag.

Den långa, svettiga, sysslolösa, äckliga sommaren är äntligen över; hösten och vintern, dessa strävsamma och händelserika årstider är på väg! Skönt!

Redaktionskommittén, som även den genomlidit några semesterveckor på svenska och utländska landsvägar, återsamlades i mitten av augusti för att med glädje kasta oss över de hundratals brev till redaktionen som vi räknat med. Med spänning nalkades vi brevlådan.

Vad mötte oss? Tomhet! Intet! Hur kan man göra människor så besvikna? Förtjänar vi verkligen en så grym behandling?

Men det ska ni ha klart för er, att nu får ni dj-vlar i det skärpa er och komma med några namnförslag till tidningen!! Annars! (döper vi den själva). Och du som varit med om något på semestern (kanske träffat postisar i andra länder?): berätta om det! Och du som kan teckna, eller har en dikt som du tycker är bra; eller du som helt enkelt retat upp mig på nåt av det som står i tidningen: hör av dig till red.!

De frågor som höstens fackliga verksamhet fr.a. kommer att kretsa kring blir PVO (omorganiseringen av verket, och facket) samt debatten om löntagarfonderna och så de lokala frågorna förstås.

En aktiv studieverksamhet räknar vi med. Vad som kommer att studeras avgörs fr.a. genom den enkät som studiekommittén gått ut med. Dessutom kommer studiemöten att ägnas åt det material som LO ger ut om löntagarfonderna.

I våras var en del av klubbmedlemmarna på teater tillsammans, nu har över 30 medlemmar på Täby 1 gått med i Skådebanan och det hoppas vi kommer att resultera i många teaterbesök (och recensioner i vår tidning!).

En aktiv facklig höst hoppas

Redaktionen.

P.S.P.S. Nu börjar det lossna! I presslägningsögonblicket inkom det första namnförslaget!

D.S.

I redaktionen: Stefan Hörnqvist, Bosse Norlander, Janne Åhman.

Illustratörer: Stefan, Bosse och Björn Berglund/Täby 1.

§32-utredningen

Här presenterar vi det remissvar som klubbens remissgrupp lämnade på utredningen.

1. Rätten att förhandla

Fråga: Bör arbetsgivaren ha skyldighet att ta initiativ till verkliga förhandlingar även när det gäller enskilda anställda?

Vi svarade ja, med motiveringen: Det skall vara verkliga förhandlingar, inte samråd, och de skall kunna föras upp till central nivå. ALLTID vänta med åtgärder tills efter förhandlingar. Facket bestämmer om anstånd.

2. Rätten till information

Fråga: A) Vilka slags uppgifter kan vara så känsliga att de inte bör lämnas till samtliga anställda?

Svar: Vi kan inte finna att det finns några uppgifter som samtliga anställda inte kan ta del av. §19 måste bort.

Fråga: B) Ska arbetsgivaren i så fall inte heller behöva lämna uppgifterna till representanter för de anställda?

Svar: Denna fråga faller ju i och med svaret på fråga A.

3. Rätten till medbestämmande

Fråga A: Alternativ 1 - Anser gruppen att den nya lagen exakt ska bestämma på vilka områden de anställda ska ha inflytande - nu och i framtiden?

Alternativ 2 - Eller ska lagen ge möjlighet att avgöra frågan från fall till fall som LO/TCO-representanterna kräver?

Svar: Vi kryssade för alternativ 2 med motiveringen: Även om facket inte är berett att i dagens läge begära avtal på alla områden, även sådana frågor som kommer upp under avtalsperioden, skall man i framtiden med kvardröjande stridsrätt kunna kräva avtal på dessa områden.

Fråga B: Kan ni i gruppen tänka er andra regler för medbestämmande på offentliga sektorn än på den privata för att inte inkräkta på den politiska demokratin?

Svar: Vi svarade ja, men tillade: Begreppet "myndighets verksamhet" är luddigt och måste preciseras. Vi vill att de fackliga organisationerna inom den offentliga sektorn skall rådfrågas innan politiska beslut som berör dem fattas. Som ett exempel på dessa problem tog vi upp säljbreven.

4. Rätten att tolka avtal

Fråga A: I vilka slags frågor anser vi att facket skall ha tolkningsföreträde?

Svar: Har det träffats ett avtal, och tvist uppkommit om tolkningen av avtalet, skall den fackliga lokalorganisationen ALLTID ha tolkningsföreträde tills tvisten slitits genom förhandling.

Fråga B: I vilka slags frågor anser vi att arbetsgivaren skall ha tolkningsföreträde?

Svar: Inte i några frågor, inte ens i så kallade "brådskande frågor".

5. Rätten att sätta kraft bakom orden

Fråga A: Utredningens majoritet kräver att 200-kronorsgränsen försvinner. LO/TCO-representanterna säger att 200 kronor bör fortsätta att vara huvudregel. Vad anser ni om skadestandsreglerna?

Svar: Kortvariga stridsåtgärder skall inte påtalas i domstol. Löntagarna går ej ut i en vild strejk utan verklig orsak. Därför skall de ej utdömas skadestånd i något fall. Om enskild löntagare ådöms att betala rättegångskostnader, skall dessa inte drabba honom personligen, utan skall betalas av organisationen.

Fråga B: Anser ni att offentligt anställda skall ha samma rätt som privatanställda till sympatiåtgärder?

Svar: Ja. Vi anser det helt självklart. Fråga om stridsåtgärd i utlandet är värd att stödja eller ej skall avgöras av respektive fackförbund. Stridsåtgärd utan facklig bakgrund skall inte förbjudas.

Öppen remissfråga

Fråga: Vad tycker gruppen om utredningen?

Svar: Utredningen är för återhållsam och har inte följt med i förändringarna inom arbetslivet. Reservationerna (LO/TCO:s) är på flera punkter även de för återhållsamma. Mest positivt är att löntagarna i produktionen har fått vara med och säga sin åsikt om förslaget. Negativt är att §32 inte slopades helt, som vi alla hade hoppats, och som hade betytt ett steg mot socialism (3 av gruppens medlemmar reserverade sig emot den viljeinriktning som framförts i den sista meningen).

Fråga: Hur ska vi fortsätta reformeringen av arbetslivet?

Svar: Fackliga funktionärer och förtroendevalda skall ej kunna hindras från att komma in på arbetsplatsen.

x Möjlighet att ha fackföreningsmöten på betald arbetstid.

x Politiskt arbete på arbetsplatsen skall få förekomma.

x Arbetsdomstolen, som vi anser vara partisk, skall om den behålls inte döma efter gamla domar, utan bedöma varje fall som unikt. Vi kräver att AD:s funktion utreds och att löntagarna blir remissinstans på samma sätt som denna gång.

x Påskynda utredningen om arbetarskyddslagen, speciellt delen om Yrkesinspektionens arbetsformer, även här skall löntagarorganisationerna vara remissinstans.

Förbundet och LO har nu sammanställt remissgruppernas svar (sammanlagt svarade 12.500 grupper med 125.000 deltagare). Arbetsmarknadsdepartementet arbetar nu på en proposition till vårriksdagen. Denna proposition grundar sig på remissvaren från LO, SAF och andra remissinstanser.

Vi återkommer i nästa nummer med en presentation av LO:s och SAF:s remissvar.

/JÅ

Sympatimanifest

(tillägnat de tänkande brevbärare
som vägrar bära ut reklanförsändelser).

Bara Gud kan göra ett träd,
heter det i en gammal from sång.
Men människorna är ännu duktigare
för människorna kan göra ett träd
till glansigt papper
med texten SPECIALERBJUDANDE
och lägga ut det i medmänniskornas brevlådor
utan att först tillfråga medmänniskorna.
Om Gud hade vetat att flera hektar prima skog om dagen
skulle dansa ner i folks brevlådor
i form av blanka broschyrer
med klumpiga bondförsök att lura på folk
sekunda persienner,
att tusentals uniformerade tjänstemän
på tusentals gula cyklar
(eller horder av underbetalda barnarbetare)
skulle fara omkring som en gräshoppssvärm
och pula ner i brevlådorna
fullständigt önskat besked
om hur mycket oxfilen kostar på ICA
när den blivit tillräckligt gammal
för att bli tillräckligt billig
för att stå på en sån där lapp;
att således människorna skulle snubbla
huvudstupa in i sin lägenhet
över ett, till i oigenkännlighet, förfulat skogsparti
angående Konsums gummistövlar med mängdrabatt
(vid köp av minst 20 par får du en stövel gratis!)
- om, säger jag, Gud hade vetat detta
så hade han nog inte gjort några träd.

Jag har dock
försökt återställa skapelsen
i dess ursprungliga skick
genom att klistra ihop
tyska nummerlotteriets reklamfolder
och den hoppligtade reklambunten " Vi Bilägare "
till en liten björk
Men det gick inget vidare.

Bara Gud kan göra ett träd.
Men människorna kan göra ett träd löjligt.

Tage Danielsson.

5. Rätten att sätta kraft bakom orden

Fråga A: Utredningens majoritet kräver att 200-kronorsgränsen försvinner. LO/TCO-representanterna säger att 200 kronor bör fortsätta att vara huvudregel. Vad anser ni om skadestandsreglerna?

Svar: Kortvariga stridsåtgärder skall inte påtalas i domstol. Löntagarna går ej ut i en vild strejk utan verklig orsak. Därför skall det ej utdömas skadestånd i något fall. Om enskild löntagare ådöms att betala rättegångskostnader, skall dessa inte drabba honom personligen, utan skall betalas av organisationen.

Fråga B: Anser ni att offentligt anställda skall ha samma rätt som privatanställda till sympatiåtgärder?

Svar: Ja. Vi anser det helt självklart. Fråga om stridsåtgärd i utlandet är värd att stödja eller ej skall avgöras av respektive fackförbund. Stridsåtgärd utan facklig bakgrund skall inte förbjudas.

Öppen remissfråga

Fråga: Vad tycker gruppen om utredningen?

Svar: Utredningen är för återhållsam och har inte följt med i förändringarna inom arbetslivet. Reservationerna (LO/TCO:s) är på flera punkter även de för återhållsamma. Mest positivt är att löntagarna i produktionen har fått vara med och säga sin åsikt om förslaget. Negativt är att §32 inte slöpades helt, som vi alla hade hoppats, och som hade betytt ett steg mot socialism (3 av gruppens medlemmar reserverade sig emot den viljeinriktning som framförts i den sista meningen).

Fråga: Hur ska vi fortsätta reformeringen av arbetslivet?

Svar: Fackliga funktionärer och förtroendevalda skall ej kunna hindras från att komma in på arbetsplatsen.

x Möjlighet att ha fackföreningsmöten på betald arbetstid.

x Politiskt arbete på arbetsplatsen skall få förekomma.

x Arbetsdomstolen, som vi anser vara partisk, skall om den behålls inte döma efter gamla domar, utan bedöma varje fall som unikt. Vi kräver att AD:s funktion utreds och att löntagarna blir remissinstans på samma sätt som denna gång.

x Påskynda utredningen om arbetarskyddslagen, speciellt delen om Yrkesinspektionens arbetsformer, även här skall löntagarorganisationerna vara remissinstans.

Förbundet och LO har nu sammanställt remissgruppernas svar (sammanlagt svarade 12.500 grupper med 125.000 deltagare). Arbetsmarknadsdepartementet arbetar nu på en proposition till vårriksdagen. Denna proposition grundar sig på remissvaren från LO, SAF och andra remissinstanser.

Vi återkommer i nästa nummer med en presentation av LO:s och SAF:s remissvar.

/JÅ

Sympatimanifest

(tillägnat de tänkande brevbärare
som vägrar bära ut reklanförsändelser).

Bara Gud kan göra ett träd,
heter det i en gammal from sång.
Men människorna är ännu duktigare
för människorna kan göra ett träd
till glansigt papper
med texten SPECIALERBJUDANDE
och lägga ut det i medmänniskornas brevlådor
utan att först tillfråga medmänniskorna.
Om Gud hade vetat att flera hektar prima skog om dagen
skulle dansa ner i folks brevlådor
i form av blanka broschyrer
med klumpiga bondförsök att lura på folk
sekunda persienner,
att tusentals uniformerade tjänstemän
på tusentals gula cyklar
(eller horder av underbetalda barnarbetare)
skulle fara omkring som en gräshoppssvärm
och pula ner i brevlådorna
fullständigt oönskade besked
om hur mycket oxfilen kostar på ICA
när den blivit tillräckligt gammal
för att bli tillräckligt billig
för att stå på en sån där lapp;
att således människorna skulle snubbla
huvudstupa in i sin lägenhet
över ett, till i oigenkännlighet, förfulat skogsparti
angående Konsums gummistövlar med mängdrabatt
(vid köp av minst 20 par får du en stövel gratis!)
- om, säger jag, Gud hade vetat detta
så hade han nog inte gjort några träd.

Jag har dock
försökt återställa skapelsen
i dess ursprungliga skick
genom att klistra ihop
tyska nummerlotteriets reklamfolder
och den hophäftade reklambunten " Vi Bilägare "
till en liten björk
Men det gick inget vidare.

Bara Gud kan göra ett träd.
Men människorna kan göra ett träd löjligt.

Tage Danielsson.

Reflektioner av en arbetsledare.

Att vara arbetsledare i dagens arbetsliv kan ha sina problem likväl som trevliga stunder. Går jag till min egen arbetsmiljö, så får jag säga, att med duktiga medarbetare så är arbetet rätt så stimulerande. Ibland uppstår tråkigt nog små onödiga motsatsförhållanden. Det kan vara en ordningsfråga som tolkas på olika sätt. Det bästa vore vid ett sådant tillfälle, ett samtal i lugn och avstressande ton. Tyvärr tycks många gånger de båda kontrahenterna glömma bort att de i alla fall är arbetskamrater.

På många goda medarbetare verkar det som om en arbetsledare är en person som vill jaga och plåga sina kamrater (här har de s.k. buskagitatorerna utfört ett fint arbete), men detta är alldeles fel. En arbetsledare ska leda och fördela arbetet efter den författning som arbetsgivare och fackorganisationen har skrivit avtal om. Jag tycker det är okamratligt mot de lojala kamraterna, att inte följa de föreskrifter som finns.

De arbetsledarbefattningar som finns inom vår yrkeskår är resultat av många års segslitna fackliga förhandlingar.

Att arbetsgivaren exploaterar vår kropp, är ett ofta använt uttryck. Men frågan är, om inte en arbetsledares kropp är utsatt för exploatering från alla vinklar som förekommer inom företaget.

Friheten och arbetstiderna på vår arbetsplats ska vi slå vakt om. Var lite försiktig när du yttrar dig om hur svårt och dåligt allting är. Som jämförelse kan vi i tidningen Statsanställd följa ett reportage från en hårt expanderande norrlandskommun, där våra kamrater på alla punkter har en ovänlig arbetsmiljö. Men frågan är, om inte fackorganisationen har dömt sig själv, när den inte har uppnått något påtagligt resultat för en bättre arbetsmiljö.

Personalproblemet är ett ständigt irritationsmoment. I skrivande stund är öpj och chaufförstjänsterna svåra att lösa. År efter år är det samma usla personalläge. Frågan borde snarast vara föremål för en allvarlig central debatt. De negativt inställda ser kaospöket många över oss. Men en glädjekälla, är de som ständigt ställer upp på övertid, deras insats är ett minnesmonument.

Till de unga politiskt intresserade lejonerna som kämpar för en bättre plats i solen, skulle jag vilja ge ett råd; jaga inte B-korsband i försorteringen utan försök i stället intressera facket för insyn i den kommunala planeringen av höghusbebyggelse. Det är då närmast postbälteplacering i dörren jag åsyftar. Som det nu är, utsätts arbetslagarens rygg för en oerhörd påfrestning.

Det är min förhoppning att dessa rader manar till lite eftertanke och kanske kan tjäna som lite ^{e/}dbattstoff.

Björn Berglund:

Rapport från extra representantskapsmöte 75.06.02 kl.09.00-15.30 i metallhuset, Stockholm.

Dagens huvudämne var avd. yttrande över PVO-utredningens senaste förslag. Dessutom behandlades ett antal rapporter som bordlades på det senaste ordinarie repskapsmötet.

Punkterna 1 - 4 på dagordningen innehöll mötesformalia. Punkt 5 var bordlagda rapporter.

5 A Avg.frågor. Godkändes utan debatt.

5 B Transportfrågor. Här ventilerades de problem som väntas uppkomma då nattpostflyget från Bromma flyttas till Arlanda månads-skiftet juni/juli. Ankommande nattflyg ankommer Sth.Ban/Sth.l 40 - 50 min senare än i dagens läge. Detta medför att förörternas kommer att få mer post med andrabilarerna i fortsättningen. Beräknad kostnad för postverket blir 2,5 milj.kr. Josef Lundell tyckte att man borde föra tillbaka en del av nattpostflyget till järnvägs-posten nu när tidsvinsterna i en del fall blir så små att de inte är värda de högre kostnaderna. Han fick medhåll av flera talare. Vidare har Josef fått veta att psn har gjort prov för att få fram nya normtal för bemanningen av avg.sorteringsavdelningar, och efterlyste hos avdelningsstyrelsen dessa nya siffror på papper. Prov med de nya normerna skulle ske i Jönköping.

Beslut. Rapporten om transportfrågor godkändes.

Avd.styrelsen ska ta fram siffror från Jönköpingsundersökningen. En konferens för alla som berörs av Bromma-Arlandafrågan ska ordnas. Vidare ska man protestera mot den dåliga informationen i frågan.

5 C Brevbärrarfrågor. Wiberg saknade gxb-frågan i rapporten. Avtal har träffats i ersättningsfrågan (i princip en uppjustering som följer det nya löneavtalet) men man berör inte med ett ord frågan om frivillighet, lika lite som alternativet komplidighet i stället för pengar.

Hemlén tog upp en del av Lbb:s problem. Han var mest ilsken på utdelningsformerna och ersättningen för gxb för denna grupp. Han tänker driva Lbb-frågorna i repskapet ännu mer intensivt än tidigare. Han krävde i detta sammanhang även att referensgruppen i Lbb-frågor omedelbart ska inkallas. Hänvisande till punkten 2 i rapporten "Översyn av tidberäkningen i Sbg" påpekade han att det i många bostadsområden finns ett stort antal outhyrda lägenheter, och krävde att dessa distrikt skulle lämnas utanför undersökningen, alternativt att man skulle göra en anteckning om hur många avlämningsställen som inte fick någon post på grund av detta. Görs inte detta blir ju antalet försändelser per avlämningsställe helt förtryckt.

Flera talare krävde i den fortsatta debatten att en arbetsgrupp snarast måste tillsättas för att ta itu med driftstatistiken. Avdelningsstyrelsen vill vänta med detta tills man genomfört de planerade träffarna Bbg-klubbarna i denna fråga.

Beslut. Rapporten om Bbg-frågor godkändes.

Referensgruppen för Lbb-frågor ska omedelbart inkallas.

Protest ska framföras mot de utdelningsformer för gxb som gäller för Lbb.

Att Hemléns förslag att hushåll som inte får post på grund av att lägenheterna är outhyrda ska antecknas vid driftstatistik antas.

Punkt 6. PVO. Avdelningsstyrelsens förslag godkändes med ett par smärre ändringar av skrivningen på ett par punkter. En ganska långdragen ideologisk debatt fördes under punkt 2.1 "Regionindelning", men förslaget godkändes sedan utan ändringar. Vidare fick avd.styr. i uppdrag att sammanställa de övergripande delarna av förslaget och sända detta till de övriga avdelningarna inom postsektionen.

Björn Berglund:

Rapport från representantskapsmöte med Avd 3001 i Folksamhuset
75 05 15 kl 8.30 - 17.00

De fyra första punkterna på dagordningen innehöll mötesformalia samt information om Folksam och de kollektiva försäkringar som SF tecknat med dem för medlemmarnas räkning.

Punkt fem på dagordningen innehöll dels ett förslag till uttalande som stöder de strejkande skogsarbetarnas krav på månadslön, dels två förslag om ekonomiskt stöd från Avdelningen till nämnda strejk på 500 respektive 1000 kronor.

Avdelningsstyrelsen tillstyrkte uttalandet men avstyrkte ekonomiskt stöd, sedan de kontaktat Skogsarbetareförbundet i frågan.

Nordström med flera talare tillstyrkte båda förslagen.

Rosén stödde uttalandet och föreslog att ledamöterna i stället skulle lägga t ex 10 kr/man i en frivillig insamling.

Palborn med flera talare stödde avdelningsstyrelsens förslag samt uttalade sig kritiskt mot de "strejkfonder" som flyter omkring utan insyn från facklig sida.

Beslut: Förslaget till uttalande bifölls enhälligt.

Yrkandet om 1000 kr. till stöd för de strejkande från avdelningskassan medförde votering. Resultat: Emot 47, För 26, 1 nedlagd.

Yrkandet avslogs alltså med ganska stor majoritet.

Roséns förslag om enskild insamling tillstyrktes.

Under nästa punkt redogjorde Fritz Lundström från sektion 3 om anpassningsgrupperna som skall inrättas på varje arbetsplats med mer än 50 anställda. I dessa skall ingå representanter från Arbetsmarknadsverket, Arbetsgivaren och Personalorganisationerna. Grupperna skall omfatta 5 - 7 medlemmar. Deras uppgift blir att anpassa arbetsplatserna så att personer med arbetshinder skall kunna fortsätta att arbeta som förut.

Skrivelser. Avdelningsstyrelsen har svarat på en skrivelse från sektion 3 där man vill ha avdelningens syn på ny organisationsplan för sektion 3 och därmed följande avdelningsbildning. Avdelningsstyrelsen vill att avdelningarna 3001, 3056 och 3069 skall bibehållas inom Stockholmsregionen även i framtiden. Rosén, Sth Ban, ville ha ett tillägg som säger att vi inte vill bestämma oss förrän PVO-utredningen är klar.

Beslut: Avdelningsstyrelsens förslag bifölls.

Representanterna från Sth Ban reserverade sig mot beslutet.

Därefter följde en redovisning av lönerörelsen av förbundets förhandlingschef Olle Olsson. (Se Statsanställd nr 15 samt förbundsmeddelande 9/75). På den efterföljande frågestunden klagade flera talare över de låga påslagen i T1 - T4. Olsson svarade att det berodde på SAV:s kategoriska vägran att gå med på något högre. Han påpekade även att om man räknar i kronor på en som ligger i T3 i mars 1975 fram till mars 1977, får den kamraten en löneökning på 1043 kr/mån, medan en som ligger i slutlön d v s F 1/4 får ca 670 kr/mån på två år.

Under punkt 7 styrelsens rapporter behandlades följande:

Skyddsfrågor. Mötet antog enhälligt att uttalande som riktar sig mot den artikel som var införd i tidningen PS nr 8 i år. Uttalande skall sändas till PS, Statsanställd och Aftonbladet.

Informationsfrågor. Avdelningsstyrelsen fick i uppdrag att utforma ett uttalande till stöd för bibehållet pris på 50-kortet.

Personalfrågor. Av de nya Öpj-tjänsterna är fortfarande ca 50 st vakanta. Det finns alltså behov av att utbilda fler Öpj. Klubbarna skall vara med vid översynen av vikarieprocenten på postkontoren.

Studiefrågor. Å Widell meddelade att det kommer en ny ARB-cirkel och en ändrad AST-cirkel till höstens studiearbete. Vidare kommer det en kurs om våra pensionsförmåner och hur de räknas fram. 20 - 21 september 1975 hålls en veckoslutskurs i möteteknik.

Övriga punkter på dagordningen bordlades till det extra representantskapsmöte som skall hållas 75 06 02.

////////////////////

Klubbnytt

Den nya skyddskommittén för Täby 1:s fvo hade sitt första sammanträde 75 07 17 på Täby 1. Avsikten med mötet var dels att konstituera kommittén dels att dra upp de allmänna riktlinjerna för kommitténs arbete. Kommittén består av följande ledamöter:

Personalrepresentanter:	Verksrepresentanter:
Assar Svensson Avg.Trmpt	Eva Anderson Öktr kassa Ordförande
Sven-Erik Wik Bbg	Björn Aldin Fktr Sekreterare
Gunilla Svensson Kassa	Barbro Zellman Öpx Arbetsledare
Björn Berglund Klubb Täby V. Ordförande	

Beslöts att skyddskommittén skall hålla fyra möten om året. Det första i början av mars och sedan ett per kvartal.

Beslöts att skydds rond skall utföras två gånger per år, nämligen senast sista februari och sista oktober. Vid första skydds ronden kommer det att läggas upp en skyddsjournal för varje arbetsplats, där man antecknar alla de åtgärder som anses nödvändiga och som sedan sparas, så att man vid ett senare tillfälle kan gå tillbaka och kontrollera att åtgärder vidtagits.

Om det är något på din arbetsplats som du anser bör ändras skall du ta kontakt med ditt skyddsombud som sedan vidtar de åtgärder som han/hon anser lämpliga.

Låt oss alla verka för en god och sund arbetsmiljö där vi alla trivs och kan utföra ett gott arbete.

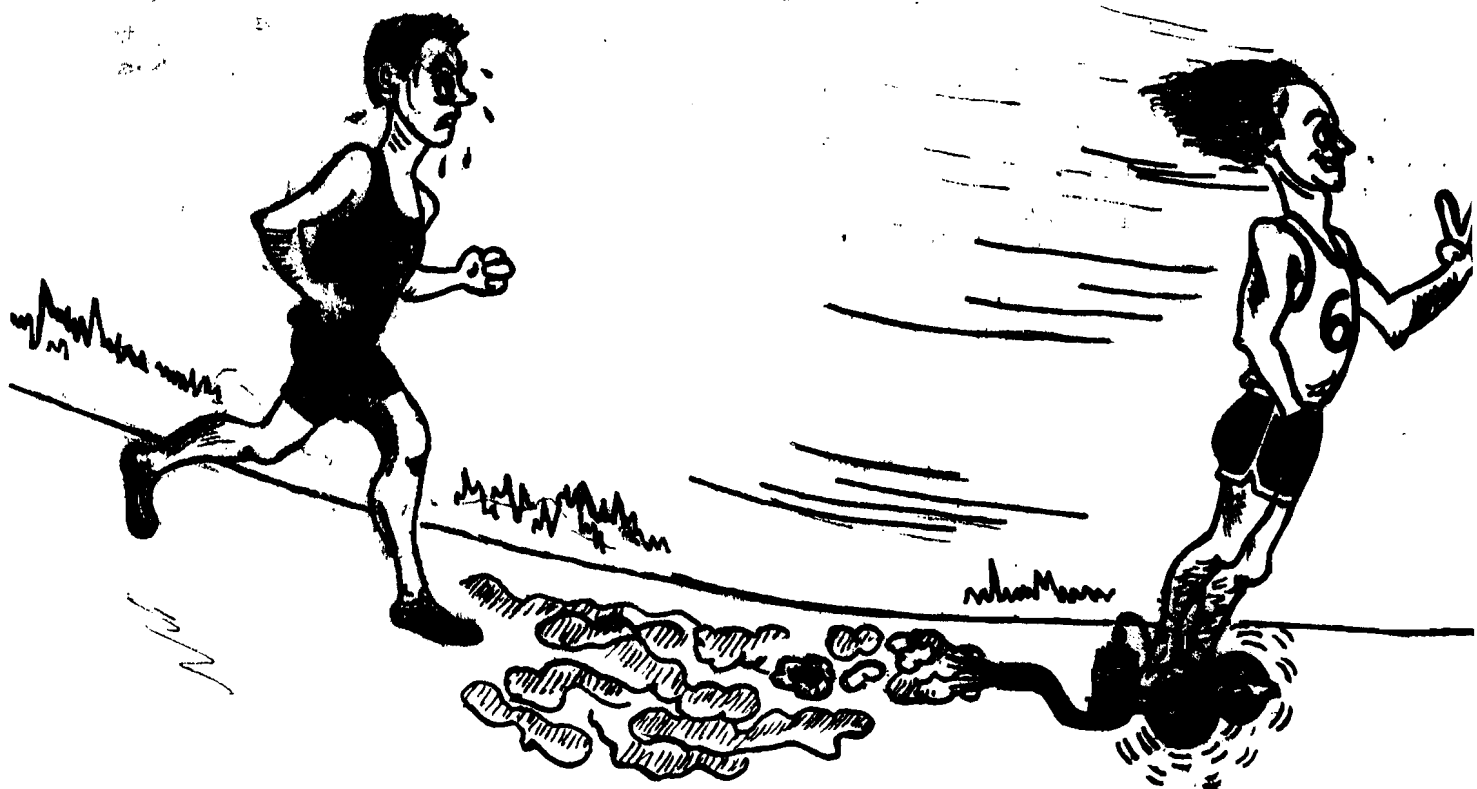
/ Björn B

BOSÖN lockar!

Den 14 sept. är det dags för den traditionella friluftsdagen på Bosön. Pk Täby 1 har inbjudits att delta med ett stafettlag 6x400 m. Inteckningar i denna vandringspokal har följande kontor: 1972 FARSTA, 1973-1974 Chaufförerna. Det vore roligt om Täby 1, med så goda idrottsutövare, kunde tillskaffa oss en inteckning. Intresserade till stafettlagen anmodas kontakta Charlie snarast. På inhemska fronten har det varit lungt, meddelas kan att en inbjudan kommit till "innebandy", om detta meddelas senare.

" Möt hösten med idrott i blicken ".

C-am.

Ett illavarslande domslut.

Vi nämnde kort i förra numret om Skövdestäderskorbas kamp. Hur gick det sedan, vann dom eller blev det SAF som avgick med segrn?

Tyvärr måste man konstatera att Arbetsdomstolens dom den 21.5 blev ett nederlag för städerskorna och alla arbetande i det här landet. Två av dem, Ragnhild Andersson och Britt-Marie Johansson, blev visserligen återanställda och tilldömda ett skadestånd från ASAB. Dom hade nämligen omedelbart (efter två dagar) avskedats som "strejkledare", detta godkände inte domstolen.

Men de övriga sju, som efter B-M Johanssons och R Anderssons avskedanden fortsatt strejken och vägrat återgå med mindre än att samtliga återanställdes, avskedades efter 17 dagar. Detta godkände Arbetsdomstolen och kallade dessa 17 dagar för "avsevärd tid". Detta blir ett prejudikat som innebär att i fortsättningen när folk tvingas ta till "vilda" strejker för att förbättra sina förhållanden, eller som här, motverka rena försämringar, så kan arbetsköparna sätta sig ner och vänta ett par veckor (=avsevärd tid) och sedan avskeda de strejkande. Enkelt va? Detta här män tidigare saknat laglig möjlighet till.

Nu är det många som tycker att "eftersom strejken var olaglig så får dom skylla sig själva om dom blir straffade". Det kan man ju tycka. Men hur var då bakgrunden till strejken? Jo, när ASAB tog över städningen på Billinge hus försämrades arbetsvillkoren på alla sätt: hårdare hets, strängare övervakning, sämre betalt, det fackliga arbetet motarbetades på alla sätt. Det var efter flera fackliga överläggningar vilka inte ledde till resultat och till slut bröt samman (och där de fackliga representanterna hotades med sparken!), som man gick i strejk. Vad var alternativet? Skulle man ha funnit sig i ASAB:s diktat? Det är denna principfråga man stöter på vid alla strejker eller liknande aktioner, vilda eller inte: när arbetsköparna vägrar gå med på förbättringar eller som i det här fallet t.o.m genomför försämringar - ska man då ge upp och vänta på att dom blir "snällare" längre fram; eller ska man våga kämpa för sin rätt, även om det kan innebära att man tvingas gå emot både arbetsköparna och staten och deras lagar?

Dessutom: de lagar man bröt mot genomfördes av högerregeringen Ekman 1928, mot dessa lagar genomförde då de svenska arbetarna sina hittills största demonstrationer. Att dessa lagar senare "förfinats" så att nu den nya "Lagen om anställningstrygghet" kan användas till att avskeda folk, och att LO:s representant i Arbetsdomstolen röstar för avsked; jaa, vad ska man säga om en sådan skam?

/JÅ

Dikt efter Saigons befrielse.

av Björn Berg.

Som tidsinställd glädje
kommer befrielsen till södra Vietnam
till södra Vietnam

Decennier av beslutsam kamp
slår ut i FNLs slutliga
seger

Den amerikanska frihetsdrömmen
sjunker i havet
som en vattenfylld
cocacolaflaska
under desperat dånande
militärhelikoptrar

Med ens
framstår denna morgon
som en klarhetens tröskel
Den pekar
mot någonting annat
än en avlövad, kraterfylld framtid
NI SLOG TOLLBAKA
NI GICK MOT SEGER

Som ett obestridligt faktum
vajar
den vita kapitulationsflaggan
bredvid
den röd-blå med stjärnan i mitten

Efter Da Nangs befrielse
borde vi varit beredda
men den slutliga segern
kommer ändå plötsligt:
Bekräftar
än en gång
att förändringen är möjlig
att ett enat folk
aldrig låter sig kuvas

----- 0 -----
Vad gör Samarbetskomiteén USA ut ur Indokina nu när USA är
ute ur Indokina?

Vi frågar klubbens representant ant i komiteén, Per Carlsson:

- Komiteén har inte haft några arrangemang nu på ett tag,
och kommer troligen att läggas ned. Så småningom kommer det
kanske att bildas en Svensk-Vietnamesisk vänskapsförening där
den som vill arbeta för, stödja Vietnam i organiserad form,
får gå med.

Den internationella solidariteten har ju alltid varit en myc-
ket viktig fråga för arbetarrörelsen; vilka uppgifter ställs
nu när Indokina befriats?

- Ja, vi måste fortsätta stödet till återuppbyggnaden; det
innebär bl.a. att försvara byggandet av den appermassefab-
rik som Sverige skänkt, och som högeren nu angriper och smuts-
kastar. Vi måste bidra till att tvinga USA att följa sina åta-
ganden i Parisavtalet: minröjning, krigsskadestånd osv. Vietnam-
kriget har ju visat hur viktig solidaritetsarbetet med tredje
världens folk är. De indokinesiska folken har nu uppnått obero-
ende, men många andra folk är fortfarande förslavade under in-
perialismen. Den starka rörelse som nu pågår bland tredje värld-
ens folk för enade och oberoende, måste vi naturligtvis stöd-
ja.

För den som är intresserad kan jag också nämna att det den när-
maste tiden på ABF-huset, Sveavägen, visas en utställning om
hela Indokinakriget, det "30-åriga kriget".

Intervjuare: JÅ

En roman om brevbärare.

Det skrivs ju inte så mycket skönlitteratur om livet på arbetsplatserna, och på så vis var det en bra sak när Per Holmer 1973 publicerade sin roman "Drängen i Klara". Boken skildrar fr.o.m. arbetet på brevbäringen Stockholm 1, men också huvudpersonen Lars Lindfors' personliga utvecklingskamp.

Hur skildrar han då postarbetet? Ja, boken beskriver och gisslar den överdrivna stressen, enformigheten i arbetet, det litet halvtrötta dösnacket på morgnarna, sexskämten, egenheter sådana som att vi, på militäriskt vis, som regel använder efternamnen när vi tilltalar varandra; dumma förmän som jagar folk på olika sätt, osv. Den diskuterar det förhållandet att vi, för försörjningens skull är tvugna att bära ut vad skit som helst ("göra ett träd löjligt" som Tage D skriver).

Detta är ju bra, det finns många saker som tål att diskuteras, även vad det gäller hur vi förhåller oss till varandra. Men, när man läst boken frågar man sig ändå: finns det ingenting positivt med postjobbet? Jag tycker i varje fall det. Är det t.ex. inte så att det är ett nödvändigt arbete vi utför? Och, även om vi tilltalar varandra som "Lindfors", "Hakberg", och det snackas en del skit, så är det ju så att det är sammanhållningen och kamratskapet som dominerar; och även om det finns förmän som är dumma så är det ändå så att de allra flesta är kamrater som vi måste hålla samman ned, mot dem som verkligen bestämmer i Postverket, "dem däruppe".

Just detta, att han (helt riktigt) kritiserar dåliga sidor men samtidigt glömer bort det som är positivt, det som vi måste bygga vidare på, gör att boken ger ett litet hopplöst intryck. Man kan säga att den ganska väl speglar uppfattningen hos dem, ganska många, som kommit till Posten, jobbat något eller några år, och sedan slutat. Och som ända från början stett Postjobbet som en parentes, ett uppehåll på vägen till "något bättre".

Ett typiskt exempel är att i boken nämns överhuvudtaget inte den fackliga verksamheten; ändå är det under juust den här tiden som det fackliga arbetet i avdelningen skjuttar ny fart.

Och det är ju fr.o.m. genom det fackliga (och politiska) diskussionerna och arbetet vi kan råda bot på de brister som finns och få det bättre; inte genom att alla går och drömmer om ett "bättre jobb", och slutar så fort man får chansen.

Trots dess svagheter (jag har här bara berört det som gäller själva postarbetet) vill jag rekommendera flera att läsa boken, och diskutera den. Det vore intressant att höra andras synpunkter på dessa frågor.

/JÅ-brevbärare Täby 1

De senaste årens debatt om det svenska musiklivet, dvs den kommersiella musikindustrin kontra en alternativ progressiv musikform, har fått mig att fundera en del över de olika begreppen. Den i anslutning till TV:s schlagerfestival anordnade så kallade alternativ-festivalen var ett i och för sig lovtärbart initiativ, och för många säkerligen uppfriskande. Men många ställer sig säkert också frågande. Det senare är faktiskt inte att förvåna sig över eftersom "alternativfestivalen" och andra liknande protestyttringar rimligen inte kan vara ett i ordets rätta bemärkelse MUSIKALISKT alternativ. På grund av den i internationell bemärkelse sedan gammalt tämligen fattiga svenska musiktraditionen, blir sådana försök till alternativ musik snarare en desperat skenmanöver än ett verkligt alternativ till schlagerindustrins likriktade och urvattnade alster. Det hela blir ju i stället en fråga om andra former för uppförande och deltagande, vilket ju i och för sig kanske kan ses som en progressiv yttring, dvs detta att uppmuntra till aktivt deltagande i stället för passivt konsumerande. Men det ligger en stor fara i detta eftersom man rent musikaliskt inte når ut med något nytt. Vad man gör är ju att gå tillbaka och använda sig av redan beprövade musikformer såsom visor, spelmanslåtar och kampsånger. Det hela blir till någon sorts exotisk nostalgi, och man kramar ut så mycket som går ur den inhemska folkmusiken. Det är här som något av en begreppsförvirring uppstår. Denna blandning av folkmusik, kampsånger och hårdpop, ofta med samhällskritiska texter, får beteckningen "progressiv musik". Inget ont om vare sig fiollåtar eller samhällskritik, men det kan rimligen inte göra musiken mer progressiv.

-Kan då musik vara "progressiv" i någon bemärkelse?
Efterhand som mitt eget musikintresse har vidgats dithän att jag numera gärna lyssnar till musik som jag för några år sedan inte visste fanns, har jag kommit fram till att det i allra högsta grad finns (och har funnits) kompositörer vars verk betytt oerhört mycket för tonkonstens utveckling. Visserligen har musiken i alla tider varit påverkad av de religiösa, politiska och klassmässiga förhållanden under vilka den kommit till. Detta hindrar dock inte att den under olika skeden mer eller mindre även rent konstnärligt sett utvecklats; de musiker som haft förmåga och mod att skapa och verka någorlunda självständigt har ju ändå oftast arbetat under oerhörd press och under svåra förhållanden; motarbetade och missförstådda, ofta långt före sin tid. När man exempelvis införde stråkar i kyrkomusiken ansågs detta som något fasansfullt och syndigt av de "rättrogna". När Anton Bruckner i Wien försökte få sin 2:a symfoni uruppförd, ansågs den ospelbar. En god vän till Bruckner lär ha sagt att "geniet skapade till ackompanjering av talangers och medelmåttors giftiga kritik". Bruckner anses numera vara en av historiens främsta symfoniker.

Bela Bartok tvingades gå i landsflykt under nazi-tiden. Hans verk sades vara uttryck för "konsträrlig urartning". Under Stalinepoken i Sovjetunionen ansågs en del av Dmitrij Sjostakovitj symfonier vara antingen för progressiva eller utslag av "borgerlig dekadens", vilket medförde att de under en period inte spelades. Denne tonsättare är dock numera både i Sovjet och den övriga världen erkänd som en av detta sekels ledande kompositörer. Liknande exempel finns också inom mera "folkligt" förankrad musik. Hur svårt har det inte varit för stora jazzgenier som Archie Shepp och Ornett Coleman att bryta igenom barriärer av förlegade föreställningar om hur jazz "ska låta". Ett mer närliggande exempel på en tonsättare som inte kompromissat med officiell musiksmak är arbetarsonen från Stockholms söder, Allan Pettersson. Det går inte att sätta en etikett på Petterssons musik, ställa in den i något stilfack. Den spänner en båge över hela vårt sekel. Det är den totala upplevelsens och hängivelsens musik. Musik med filosofisk och social klangbotten, vilket kanske förklarar det gensvar den idag möter hos allt större lyssnargrupper. Här finns inget av opportunism, genvägar eller nostalgi. Man måste nog möta Allan Petterssons symfonier förutsättningslöst, de ger nya erfarenheter och lockar fram ett engagerat medlyssnande. Man gör bäst i att lämna alla föreställningar om hur modern svensk musik bör låta åt sidan. Det är skandal att så få av denne tonsättares symfonier finns utgivna på skiva, två av tolv, den andra och den sjunde. Fler är dock att vänta.

Allan Pettersson har av de svenska musikinstitutionerna så motarbetats att han i ett öppet brev till Stockholmsfilharmonikerna och konsertföreningen sett sig föranlåten att belägga sin tolfte symfoni med spelförbud. Petterssons musik spelas nu mer än någonsin och når även utanför konsertpubliken. Det är en senkommen seger för sveriges idag kanske mest betydande kompositör, som nu sitter värkbruten och isolerad i en stockholmslägenhet och skriver sina väldiga symfoniska verk.

Det är egentligen inte att förvåna sig över det starka grepp schlagerindustrin fått om stora delar av befolkningen i den kapitalistiska delen av världen. De flesta radiokanalers sk. hit-listor bildar ju i sin mångfald och likriktning utmärkta reklampelare åt de stora grammofonbolagen och utgör enligt min mening en kvalificerad indoktrinering. Men, eftersom åtminstone den svenska skolans ambitionsnivå inom det musikpedagogiska området är så låg, lämnas bevisligen fritt spelrum åt all tänkbar indoktrinering vilken kunde undvikas med en ambitiöst upplagd musikutbildning redan på för- och grundskoleplanet. Detta borde vara en demokratisk rättighet. Men ack nej, detta förbehålls en liten, på suspekta grunder, utvald elit av ungdom. En god musikutbildning blir något verkligt exklusivt. Vilka attityder, med rätta, ger inte detta upphov till? Musik som avviker från den gängse "underhållningsmusiken" blir något för intellektuella. Nästan ett uttryck för snobbism och "vanligt folk" känner sig främmande.

Avslutningsvis finner jag det lämpligt att citera den svenske kompositören Jan W. Morthensson: "Om inte möjligheterna att lyssna och tänka i musik förändras på ett drastiskt sätt under de närmaste decennierna, så måste man räkna med att stora delar av musikproduktionen tillkommer på syntetisk väg. Musik lämpar sig farligt väl för konstgjorda ersättningar. Elektroteknik, datorteknik, akustik och psykologi närmar sig snabbt det stadium då ett mänskligt mellansteg i form av tonsättare eller musiker blir ett begränsande hinder. Den schablonering som brett ut sig inom alla musiktyper är ett idealtillstånd för den avancerade affärsmässiga musikindustrin".

STUDIEBESÖK

Redaktionen gjorde för en tid sedan ett besök hos kamraterna i en stad belägen i norra mellansverige. Intrycken därifrån redovisas i nedanstående artikel:

Vi anlände kl. 06.00 efter en ganska tröttsam bilresa. Utanför postkontoret möttes vi av PM E. Tidelagh, en kraftig man i övre medelåldern. Han hälsade oss välkomna och visade in oss på sitt kontor. Detta var mycket smakfullt inrett med heltäckande tjocka mattor, teakpanel på alla väggar, imponerande ljuskronor i böhmisk kristall osv. Vi bjöds på en drink och samtalet tog fart.

Kontoret var byggt i början på -70 talet men brevbäringslokalen var i oförändrat skick sedan 1877 då posten kom till bygden. Vi strävar efter att behålla den i samma skick som då, anförtrorde oss PM, den är mycket pittoresk. Personalen uppgår fn. till 35 brevbärare, 7 sektionsförmän, 2 xf:ar och en man som sköter rep. av cyklar och mopeder jämsides med att han driver cafeterian här.

Vi trängde oss därefter in i brevbärrarlokalen. Där var arbetet i full gång. Vi presenterades för den ene av xf:arna, Hugo Brylling. Han berättade att lokalen var ca:15 X 4 m varav förmännen hade drygt hälften. Dock fanns på övervåningen lika mycket plats, där hade man inrymt cafeterian, toaletten och cykelverkstan.

Sorteringen tillgick så att de brevbärare som var kortväxta satt på golvet medan de längre stod upp, och så skickade man posten runt till varann. Varje man hade ca: 700 hushåll att betjäna, de 8 lantbrevbärarna dock 1100 var. Ett problem för dem var att kassalokalen där de hämtade sina värden var belägen 18 km bort, på andra sidan älven, och bron var mestadels trasig. Alla var dock simkunniga. Vi gick uppför en ranglig spiraltrappa till övervåningen. Bakom en disk stod den kombinerade cykelreparatören/cafémannen. Vad som förvånade oss mest var att toalettstolen stod alldeles utan skydd i ett hörn av rummet, men på vår förfrågan uppgavs det att alla var i alla fall släkt med varann så det gjorde inte så mycket. På själva stolen satt den äldste brevbäraren, 93 år men fortfarande bbb, och vid bordet intill satt hans son, sonson och sonsonson, vilka alla följt i hans fotspår. Alla var glada och nöjda trots den enorma trängseln. Skyddsombudet hade slagit sig ner på en bensindunk och satt där och rökte.

Efter ännu ett par drinkar inne på PM:s kontor tackade vi för oss. Vi hyllades vid avfärden med unisona hurrarop från kamraterna.

+++++

Utflyckt till Angarnsjöängen, söndagen 14 sept. kl. 07.30.

Denna slättsjö är känd för sitt rika fågelliv. Trakten runt sjön är mycket naturskön, samt rik på fornminnen. (c:a 1000 st. av vilka hällristningen vid Örsta är den mest kända).

Sjöängen ligger i ett moränområde och i skärningen mellan två dalgångar, vilka ursprungligen bildats genom sprickor i berggrunden. Under bronsåldern utgjorde Angarnsjön en del av en större vik som hade förbindelse med havet. Nu återstår bara, en till större del, nästan torrlagd slättsjö.

Under färd till och från sina häcknings- respektive övervintningsställen, rastar eller passerar här ett stort antal fåglar, (Över 200 arter har setts här).

Enligt 1966 års regionplaneskiss fanns planer på tätbebyggelse i Angarn. Detta skulle naturligtvis hota kulturlandskapet samt fågellivet. Medlemmar av Stockholms ornitologiska förening har då bildat den s.k. Angarngruppen, med syfte att få sjöängen av-satt som naturreservat. Som läget ser ut idag, finns stora möjligheter att detta lyckas.

Resan ut den 14:e går att ordna med samåkning i privatbilar eller med buss 625 från Kanalydgen.

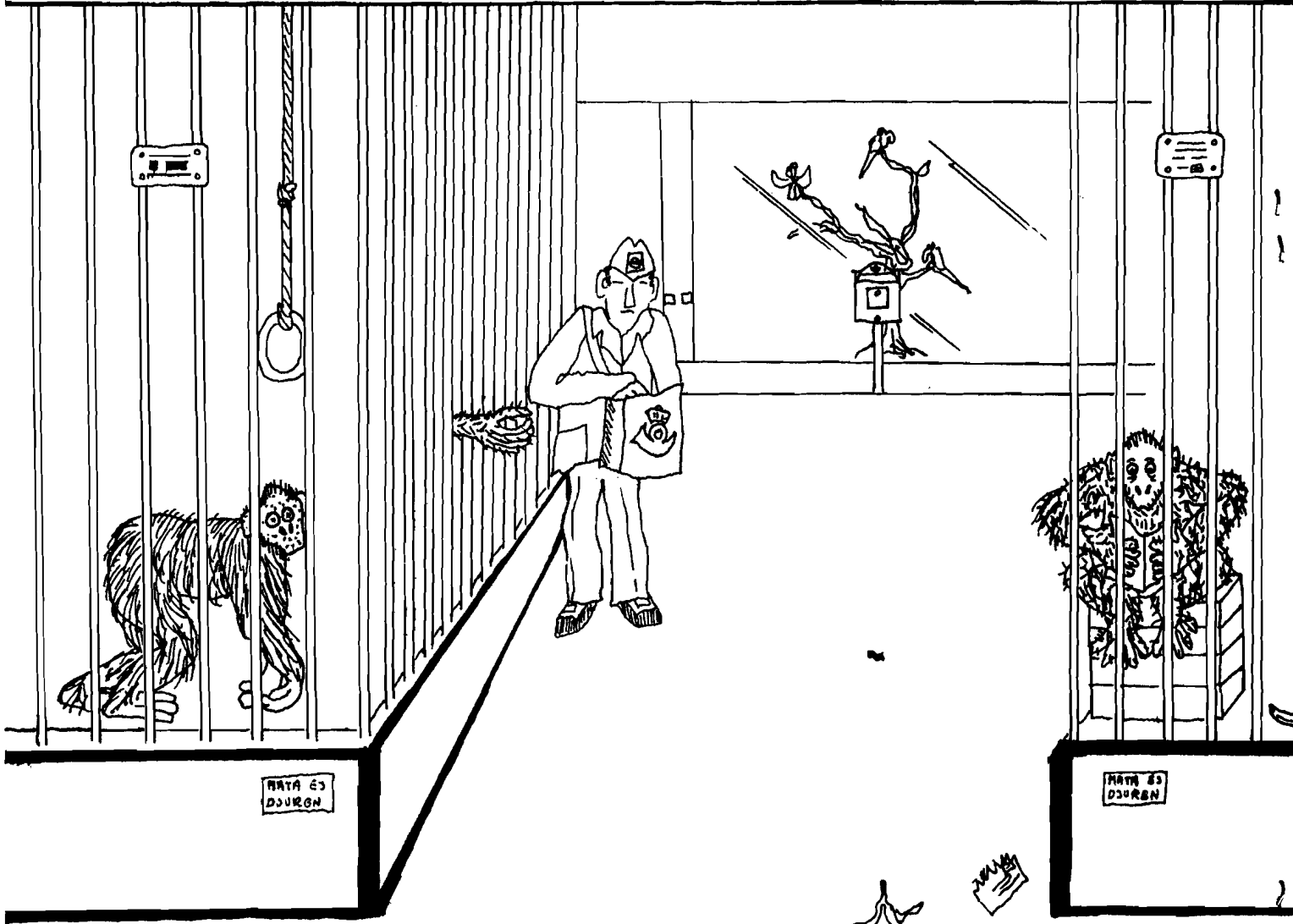
Tag med korg för grillning, varm dryck, smörgåsar, regnkläder och stövlar samt kikare om sådan finns.

Anmälningar till undertecknad på tel. 7580620 el. 0762/25162.

Väl mött! Stig Lundblad.

STR

MATA ES
DOURON

MATA ES
DOURON

MATA ES
DOURON